

Minden eddiginél jobb eredmény elérését tűzték ki célul a Szegedi Konzervgyár dolgozói

113 százalékos tervteljesítés egy vállalatnak szép eredmény. Ennyire teljesítette tervét májusban a Szegedi Konzervgyár. Ezzel büszkélkedhetnek a dolgozók és a vezetők. Maguk a dolgozók nem is rejtik véka alá örömeiket. — Mi meglettük a magunkét s ezután is meg tesszük — mondogatják.

Ha valaki végigtekint az üzem-

ludna gyorsabban is dolgozni, ha a gép gyorsabban adagolná a borsót.

Tehát újítani kellene. De úgy látszik, hadilábon állnak az újítások ebben az üzemrészben. Sőt mondhatni, az egész gyárban. A pártszervezetnek is nagyobb segítséget kell adni az újító mozgalom-

még most sem vezettek be. Egy kis leleménnyel, jó ötlettel a töltőgép dobját meghajtó kerék átmérőjének megváltoztatásával gyorsítani lehetne a töltést. A jó eredmények mellett vannak egyéb hiányosságok is a Konzervgyárban. Meg kell javítani többek között a szemléltető agitációt. Ha vannak is feliratok az üzemrészekben, azok legtöbb esetben már idejüket multák, vagy nem lehet elolvasni mivel el vannak rejtve a dolgozók szeme elől. Például a raktárban nemrég egy jó kezdeményezés született. Selejtkiállítás rendeztek, ahová a minőségileg nem megfelelő árut rakták. Ezeknek az üvegeknek a sokaságát egy kartonlap borítja el. Ha valaki odamegy és felhajtja, akkor láthatja csak rajta a feliratot: »Hanyag munkánk eredménye«. Mintha csak takargatni akarnák hibájukat, azért nem tűzték fel a feliratot a falra. Ugyanitt tették a láda mögé a falnak támasztva a versenytáblát, csak amiatt, hogy a szög elgörbült és nem lehetett rá felakasztani.

Segítsék a műszakiak és a szakszervezet még jobban a dolgozók lelkes munkáját, hogy a jelenlegi 109 százalékról ismét a választási bekeversenyben elérjék 113 százalékot vagy még többet tudjanak elérni. Segítsék az üzem dolgozóit, brigádjaikat ahhoz, hogy a féléves tervet ne csak teljesítsék, hanem jóval túl is teljesítsék. Javítsák meg a szemléltető agitációt s szolgálja az a dolgozók nevelését, és a jobb minőség gyártását.

A Zakar «Béke»-brigád tagjai a töltő gépnél

részekben, hófehér köpenyben öltözött és fehér kendővel bekötött fejű munkások lát mindenütt. Jó hatással van a látogatóra ez a higiénia, ez a tisztaság. Ez a kép van a borsókészítő üzemrészben is. Itt 1952-ben a dolgozók még asztalokon válogatták a borsót. Most futószalaggal dolgoznak. Így lényegesen gyorsabb a munka. A hüvelyes borsót elevátor szállítja a fejőgéphez s onnan csatornán kerül egyenesen az osztályozóba. Amíg a múlt évben kézzel töltötték és külön-külön üvegekben mérték a borsót, most ezeket a műveleteket géppel végzik el.

Ebben az évben kétszer annyi borsót konzerválunk, mint az elmúlt esztendőben — mondják büszkélkedve az üzemrész dolgozói.

A dolgozók lendületes munkáját tükrözik az üzemrész falain elhelyezett hatalmas versenytáblák. Nagy fehér betűk hirdetik az előző napon elért eredményeket. Láthatunk itt 114, 110, 108 százalékos eredményeket, de felírják a 90, 98 százalékos eredményeket is.

A borsófeldolgozó üzemrész eredménye 104 százalék. — Mi ezután megesszünk mindent — ígérték régebben a dolgozók. De nézzük meg, vajon megesszük-e most is mindent? A hatalmas borsótisztító gép mellett 14 fehérköpenyes munkás, nő árgus szemekkel figyel a gyors mozdulatokkal válogatja a borsószemeket. Úgyelnek, hogy tisztán és megfelelő minőséggel kerüljenek a töltőbe. Ez a feladatuk. Molnár Matild a tizennegyedik azonban még sem ezt csinálja. A gummiszalag végén, ahol a töltőgépbe hullik a borsó, a szalag baloldalára teregetti a szépen fejett borsószemeket. Csak azért végzi ezt a teregetést, mert a műszakiak még nem javították meg az elszakadt gumitömlőt, s nélküle kiszóródna a töltőből a borsó.

— Békeőrséget tartunk — mondja Kónya István, az üzemrész minőségi ellenőre. — A mai napon is meg kell mutatnunk, hogy többet termelünk, mint tegnap.

Egyik legutóbb tartott röpgyűlésen, ahol a Béke-Világ-tanács büdapesti ülésének tiszteletére tettek fogadalmat a töltőosztály dolgozói, Zakar Mária ifjúmunkás brigád tagjai is megígérték felajánlásukat. — Mi sem maradhatunk el — rézött össze a négy ifjúmunkás és Zakar Mária sztahanovista brigád vezető örömtől kipirult arccal emelkedett szólásra.

— Választuk, hogy június 15-ig és azon túl is,

előirányzatunkat minden nap túlszárnyaljuk

és kiváló minőségű munkát végzünk. Brigádunk mártól fogva a Békebrigád nevet veszi fel.

A Békebrigád tagjai azóta még nagyobb igyekezettel dolgoznak. Vállalásukat naponta tüntetjésként. Egy óra alatt 1200 üveget kellene megtölteni a brigádnak, előirányzatuk 100—150 darabbal teljesítik túl. Zakar Mária sztahanovista brigádvezető munkájától nagyban függ az üzemrész teljesítménye a töltőtől kezdve folyamatosan egészen az üveg lezárásáig. Ugy dolgozik, mint a gép igaz, gyorsabban már nem is tud. Olyan gyorsan váltja az üveget a töltőgép alatt, hogy a gép nem győzi töltöni és így mindig Zakar Máriának kell várnia pillanatokat. Véleménye szerint

hoz. Bár az utóbbi időben történtek kezdeményezések az újítások ki- szélesítésére, de még mindig fekszenek az íróasztalírókban 1951 és 52-ben elfogadott újítások, amit

Zenei játékos iskolát indít a jövő tanévtől kezdődően a Szegedi Zenepedagógus Munkacsoport Zeneiskolája

Mint ismeretes, Szegeden már három zenei intézmény: a Zeneművészeti Szalkiskola, az elmúlt évben felállított Állami Zeneiskola és a Szegedi Zenepedagógus Munkacsoport zeneiskolája végzi a szegedi ifjúság zenei oktatását.

A Zenepedagógus Munkacsoport, mely eddig is igen szép eredményeket ért már el, most új kezdeményezéssel bővíti zeneiskoláját: szeptembertől kezdve megindítja a „Zenei Játékos Iskolát”, melynek keretében 4, 5, 6 éves gyermekek zenei képzését látja majd el, összekapcsolva azt játékkal, mint ahogy az már a Szovjetunióban megvalósult a gyermeknevelésben.

Sok szülő kérte ezt már Szegeden

is és most, mikor a tervekből való-ság lett, joggal remélhetjük, hogy ez az új kezdeményezés is egy lépéssel előbbre viszi Szegedet a kultúrforradalom útján.

Ez az új kezdeményezés módot nyújt arra, hogy a tehetséges gyermekeket már egészen fiatal korban felismerhessék, s biztosíthassák továbbképzésüket, neveljék jövő zenei kádereinket.

A zenei játékos iskolára a beiratások már ebben a hónapban megtörténnek, minthogy a Szegedi Zenepedagógus Munkacsoport a beiratásokat régi növendékek számára június 22-én, új növendékek számára pedig 23-án reggel 8 és 12, valamint 3 és 5 óra között tartja a Mátyás-téri tanítóképzőben.

A semmivel kezdte s ma közel millió forint vagyona van a Felszabadulás tszcs-nek

1950 őszén már több termelőcsoport volt Szegeden. Az Alkotmány, a Dózsa, a Táncsics és a Haladás még 1949-ben alakult s így az egyénileg dolgozó parasztságot szemükkel győződhetek meg a nagyzemmel gazdálkodás fölényéről. A baktói rész ebben az időben még apró, párhuzamos nadrágszövő-parcellából állt. Csak itt-ott terpeszkedett egy-egy nagyobb terület: A Rózsa Vilmos, a Komlósi Imre és a Szőlősi István kulák földje. A párhuzamosok hiába dolgozók a lálástól késő estig, még sem tudtak boldogulni.

1950. szeptember elején a párt javaslatára 6—8 dolgozó paraszt megalapította a közeli csoportokat és a látogatás után megérti ben-nük az elhatározás:

— Csoportot alakítunk.

Mészáros Szilveszter, Gera András, Dobó Imre, Szabó D. Ferenc, meg a többiek elmesélték a környék parasztjainak, hogy mit lártak a csoportokban.

— Mese az, meg humbuk — próbálták félrevezetni a dolgozó parasztságot a közeli kulákok, akiknek vitte Török Lajos is segített. Ezek után így történt meg, hogy 1950. szeptember 10-én a baktóiak mind-össze 12-en alakították meg a Felszabadulás-termelőszövetkezeti csoportot, 150 hataszteri hold földdel, Kaptak hozzá egy rogyadozó tanyát, néhány igen elhanyagolt gazdasági épületet. A megalakuláskor három tehenet, kilenc lovat, három anyakocát és 20 süldőt vittek be a tagok.

A kulákok veszettül szórakoztak szét kö-

azonban állta a sarajt. Amikor a párt és a kormány kiadta a jelszót: „szánjani, vetni kell”, a tíz ember munkára lendült és megkezdte a harcolt az újak győzelméért. Nehéz, hősies munkát végeztek, de büszkéek voltak, amikor jelentették a Szegedi Pártbizottságnak: Elvtársak! A szántást és a vetést négy nappal a minisztertanácsi határozatban előírt határidő előtt befejeztük.

A tszcs egyik hónapról a másikra számottevő, figyelemreméltó lett a környéken. A párt nevelője a csoport tagjaival sorra járta a környék dolgozó parasztjait. Elmondották, hogy a semmivel kezdték, s a párt és az állam segítségével milyen szépen gyarapodnak. Elmondották, hogy 1951-ben egyenként annyi jövedelemre számíthatnak, mint egy 15—16 holdas egyéni középparaszti.

Az ellenség áskálódott a csoport ellen, de egyre kevesebb hatással. Az egyénileg dolgozó parasztságot, a népnevelők és a csoporttagok látogatása után többször elstáták a csoport területére és látták, hogy nem a kulákok, hanem a tszcs-tagok, meg a népnevelők mondanak igazat. Az amiről saját szemükkel győződtek meg, végkép szétzúzták a kulák beszédek hitelét: huszonket-vel emelkedett a csoport taglétszáma. Nem sokkal később egy húsz anyakocából álló sertéstörzset, összesen pedig 150 anyajuhot kaptak a dolgozó nép államától!

1951-ben a tagság szorgalma és a bő termés hajlamosa lendített a csoporton. Vidámban, gyorsabban folyt a munka, mert élet-színvonaluk emelkedésében látták, hogy mennyivel jobb, mennyivel könnyebb és mennyivel jöve-

RIMSZKIJ KORZAKOV

(1844—1908)

PÉTERVÁROTT a múlt század hatvanas éveiben fiatal orosz zeneszerzők egy lelkes csoportja új programmal indul harcra, hogy Glinka nagyszerű hagyatékát és kezdeményezését, az orosz nemzeti zeneművészet ügyét beteljesítsék és diadalra vigyék. A „Nagy Ötök” csoportja hadal úzen a nyugati zene kritikáján befogadásának, a nyugati zenei formák üres utánzásának s azt hirdeti, hogy az új, realis nemzeti jellegű művészetnek a népi művészetekből kell ki-virágoznia. A fiatal zeneszerzők mély eszmeiséget, művészi igazságra való törekvést, a nép ügyének szolgálatát akarják műveikben megvalósítani. Az „Ötök” társaságának legeredeibb, leg-erőteljesebb egyénisége Musszorgszkij, mellette ott van Balakirev, a tehetséges fiatal karmester, Borodin, aki zeneszerzői munkássága mellett kémia professzor, Cui Cézár, a harcos kritikus és Rimszkij Korzakov, az alig húszéves tengerésztiszt.

Rimszkij Korzakov 1844-ben született. A pétervári tengerészeti akadémián tanult, majd hajójával beutazta az egész világot. Művészi elhivatottsága az „Ötök” csoportjában ébred fel benne. Húsz éves korában befejezi első szimfóniáját, az orosz szimfónikus irodalom egyik első jelentős alkotását. Szorgalmasan tanulmányozza a zene szerkesztési technikáját, elméleti a forma, az ellenpont, a hangszerelés tudományába, amit társai kicsit fejcsóválva néztek, mert nem jartották döntő fontosságúnak. De éppen ezek az elmélyült tanulmányok tették képessé arra, hogy 1871-ben meghívják a pétervári zene-konzervatórium zeneszerzés tanárává. Ez az állást töltötte be egész haláláig, közel 40 éven keresztül s kiváló nevelőmunkájával olyan kitűnő zeneszerzők kerültek ki keze alól, mint Glazunov, Ljadov. Rimszkij Korzakov a hangszerelés egyik legkiválóbb orosz mestere volt, zenekari művészete nemcsak társai művészetét termékenyítette meg, de hatással volt egész Európa új muzsikájára. Tulását áldozatkészen állítja barátai szolgálataiba. Musszorgszkij és Borodin zenei hagyatékát ő dolgozza át és hangszereli. Így jelentős szerepe van Musszorgszkij: Borisz Godunov és Hovanscsina, valamint Borodin: Igor herceg című operák sikerében és népszerűsítésében.

ZENESZERZŐI alkotómunkássága igen termékeny volt. Operáiban és szimfónikus műveiben a legjobb orosz nemzeti hagyomá-

nyok folytatója. Alkolt erejének és termékenységének teljességére a századforduló évtizedeiben jutott el, így művei egészen más történelmi légkörből, társadalmi körülményekből fakadtak, mint elődei és idősebb kortársaié. Nagyszámú operájának tárgyát az orosz mesék világából vette. Sorra dolgozta fel Puskin, Gogol s a többi orosz klasszikus meséit. Legismertebb operái: Hópehelyke, Kárasonyest, Szadko, Szaltán cár, Aranykakas. Bár műveiben hiányzik népe problémáival való szembenézés, hiányzik a hősi lónus, a nép életének gazdag képei gyakran csak operáinak hátterét adják, de eszmeiséggel, erkölcsi és szellemi kiválóságokkal teli pozitív emberi alakjainak ábrázolásával azt mutatja, hogy realisan tudja megörökíteni az őt körülvevő társadalmi élet jelenségeit. Operáinak közép-pontjába gyakran elbűvölő nőalakokat állít, az érzelmek bámúlatoztatásával, nemességével ábrázolva. Mélyérzésű, nagyszerű emberi tulajdonságokkal rendelkező hősei méltán csatlakoznak az orosz klasszikus irodalom nemes erkölcsű alakjaihoz. Szimfónikus művei közül kiemelkedik az Ezeregy éjszaka meséire támaszkodó Seherzadé című szvit, valamint egyik legköltebb alkotása, a tündöklően optimista, sodróerejű Orosz Hus-vél nyitánya.

A nép ügye mellett bátor, nemes kiállást mutatja az 1905-ös forradalom idején tanúsított magatartása. Amikor a forradalmi események lázba hozták a haladással-lemű ifjúságot, ő a reakciós tanárokkal szemben a diákság mellett foglalt állást. Az igazgató felbujtónak minősíti és elbocsátja. Rimszkij Korzakov nyílt levélben válaszolt s lemondott az Orosz Zenei Társaságban viselt örökös tagságról. Bátor kiállása lelkesedést keltett a munkásság és a parasztság körében is. Küldöttségek keresik fel, a parasztságot családjá támogatására gyűjtést szerveznek. A tüntetések miatt műveinek előadását a rendőrség befiltja.

AMIKOR A KONZERVATÓRIUM önkormányzatot kapott, első dolga volt, hogy a nagy mestert visszahívja, akit valóságos diadalmat kísért. Megírja híres utolsó művét, a Puskin meséje nyomán készült Aranykakas című operáját s 45 évvel ezelőtt, 1908. június 21-én meghalt. Az egész szovjet nép és az egész haladó zenevilág örzi emlékéit s műveit, mint a múlt értékes, példamutató hagyományait tartja számon.

ERDŐS JÁNOS

larabé, karfiol, retek, borsó és saláta kerül a piacra a csoporttól. A szarvasmarhánál bevezették a napi háromszori fejést és a tejhozam növekedése által 15 ezer forintot kapott a tejért a csoport. A juhot már egyszer lenyirták és 16 mész 52 kilogramm gyapjúért 27.757 forintot kapott a tszcs. Ugyanakkor 16 ezer forint értékű juh tej- és tejterméket adtak el már az idén.

Ilyen jövedelmező gazdálkodás mellett nem csoda, hogy a csoport tagságának életszínvonalja követhetjen gyorsasággal emelkedik. Hatás Mihály, ifj. Szabó Ferenc és Kovács István 14—18 ezer forintért házat vásárolt magának. A csoporttagok között alig akad egy-két család, ahol esténként ne szólma a rádió. Jójárt Lajos, Szabó Pál, Sója Imre, Vajner Sándor és Vajner József régi gyermekkori álmát válthatta valóra azáltal, a pár év alatt, amit a csoportban töltött el: a ruházatkodás, a bútor, az ágynemű és a lábbeli beszerzése mellett ma már saját motorke-reklapjukon teszik meg az utat lakásukól a termelőcsoportig.

Ennyit gyarapodott a Felszabadulás-tszcs nem egész három év alatt. Ezért vidámak és megelégedettek a tszcs tagjai. Néhány nap múlva 400 hold kálászosuknak 50 százalékat szovjet mintára gyártott magyar kombájn aratja le, s bő termést takarítanak be, összelejtjára berregő traktorok hasítják majd a mély barázdákat a jó fekete baktói földben. A csoport tagjai tovább javítva munkájukat, például gazdálkodással bizonyítják, hogy a nagyzemmel társasgazdálkodás a parasztság boldogulásának egyetlen útja.

Ma a csoport közös va-

gyona egy millió 350 ezer forint értékű. A tszcs-nek 15 vagons kukorica-göréje, 100 ezer forint értékű gazdasági felszerelés, 150 férőhelyes istállója, ezer férőhelyes baromfi-olája, ezer férőhelyes juh-hodálva, 400 férőhelyes sertésolája van. 826 kálászteri hold a közös terület. 46 tehene, 33 lova, 334 sertése van a tszcs-nek, amelyből 15 anyakoca rövidesen lefall, amellyel újra jelenlősen emelkedik a csoport sertésállománya. A kapott 150 juh 520-ra szaporodott, baromfit pedig 594-et mondhat magának a csoport. Huszonket holdon termel a tszcs tagsága zöldségféléket, amelyből eddig 50 ezer forintot árult ebben az évben. Naponta két-három ezer forint értékű tök, uborka, kar-